

บรรณาธิการ

ในช่วงนี้ประเทศไทยเรากำลังเข้าสู่เทศกาลหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งพรรคการเมืองต่าง ๆ เสนอนโยบายด้านสุขภาพจำนวนมาก โดยเน้นไปที่การรับมือผู้สูงอายุทั้งด้านการเงิน บำนาญ สวัสดิการ ที่อยู่อาศัย รวมถึงผู้ป่วยติดเตียง ผู้พิการ หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การตั้งสถานพยาบาลใกล้บ้าน การดูแลผ่านระบบแพทย์ทางไกล ไปจนถึงการ เพิ่มเงินให้ออม และผลักดันการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งสิทธิเหล่านี้มีต้นทุนทางการคลังในระดับสูง ไม่แปลกที่นโยบายสาธารณสุขส่วนใหญ่ของแต่ละพรรค จะเหยียบยงและมุ่งแข่งขันกันในเรื่องของการเพิ่มสิทธิประโยชน์ในการดูแลรักษาให้กับประชาชน โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในสิทธิหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดราว 50 ล้านคน เพราะเป็นสิ่งที่ประชาชนเห็นผล เห็นภาพถึงสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับอย่างชัดเจนแน่นอนเป็นสิ่งที่พรรคการเมืองที่มาจากประชาชน พึงกระทบในการดูแลประชาชน

ทว่าอีกมุมในฐานะที่จะเข้ามาบริหารประเทศ ความมองไปถึงการเงินการคลังของประเทศที่จะมาตอบสนองนโยบายต่างๆ ด้วย ปัจจุบันระบบบริการสุขภาพไม่ใช่แค่การป่วยแล้วไปพบแพทย์ แต่รวมถึงระบบการดูแลค่าใช้จ่ายให้กับประชาชนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพกายและจิตที่ดี ผ่านการสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกัน รักษาโรค ฟันฟู สร้างความแข็งแรง และพร้อมของระบบในการรับมือโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ และภัยพิบัติ หนึ่งในความท้าทายของระบบบริการสาธารณสุข คือ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้นอย่างมหาศาล ปัจจุบันค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของคนไทย คิดเป็นสัดส่วน 5% ต่อจีดีพี โดยมีการตั้งเป้าไม่ให้เกิน 5% ขณะที่รายจ่ายของรัฐบาลที่ใช้ดูแลสุขภาพประชาชน ประมาณ 16-18% ต่อจีดีพี

นอกจากจะมุ่งแข่งขันนโยบายเพิ่มสิทธิประโยชน์ในการรักษาแล้วความมองถึงเรื่องที่สำคัญ คือ การสร้างเสริมสุขภาพป้องกันโรคที่เป็นการป้องกันไม่ให้เจ็บป่วยเป็นสำคัญด้วย เพราะนอกจากจะทำให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีแล้ว ยังจะส่งผลต่องบประมาณของประเทศ คนป่วยน้อยลง ค่าใช้จ่ายในการรักษาก็จะไม่เพิ่มขึ้น แต่ในการส่งเสริมป้องกันโรค อาจจะพูดให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่ประชาชนจะได้รับยากและกว่าจะเห็นผลก็ต้องใช้เวลา อาจมากกว่า 4 ปี ที่รัฐบาลใหม่จะอยู่ในวาระ อาจจะนำมาใช้แสดงเป็นผลงานรัฐบาลได้ยาก นอกจากนี้การที่ค่าใช้จ่ายของการดูแลด้านสุขภาพแห่งชาติการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน บ่งบอกถึงว่าในอนาคตประเทศไทยมีความเสี่ยงว่าจะเกิดความไม่ยั่งยืนทางการเงินโดยเฉพาะหลังเข้าสู่สังคมสูงอายุมากขึ้นอีกด้วย

นพ.ศิริยุสม์ วรามิตร

บรรณาธิการ